

CRISI,

DESENVOLUPAMENT I DEPENDÈNCIES

Grup d'Estudis de Salut Integral / Colòmbia

La crisi econòmica que es viu aquests mesos a nivell mundial té moltes cares, a pesar que en països rics com el nostre, aquella que més es destaca és la que té a veure amb el món de les finances, la borsa i els fluxos de capital. Es tracta de la primera crisi global, és a dir, que la seva magnitud és planetària, amb resultats diferents a cada un dels països, i especialment sagnant als països empobrits.

Encara que això es reculli testimonialment als mitjans de comunicació, aquesta crisi és també una gran crisi alimentària, que es manifesta en forma de milers de morts diàries per desnutrició, amb un augment de 400 a 900 milions de persones en situació de fam als països empobrits només en el primer semestre d'enguany.

Per a aquesta crisi humanitària no hi ha injeccions mil·lionàries, com les que els governs del Nord han aprovat per als bancs i

les entitats financeres, equivalents a quinze vegades allò necessari per assolir els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni.

De bell nou, s'obvia que al món globalitzat en què vivim, la crisi és global perquè hi ha un sol model de desenvolupament, no hi ha un desenvolupament per als països rics, per una banda, i un desenvolupament dels països empobrits, per l'altra, i, per tant, no valen solucions només per a una de les parts.

Aquesta crisi ens convida a repensar seriosament allò que entenem per desenvolupament humà, i a descartar qualsevol definició que produeixi milions i milions de persones excloses pel camí, en forma de danys col·laterals, o senzillament que no sigui inclusiva amb els que ja ho són.

En aquest sentit, desenvolupament i dependència són dos conceptes íntimament lligats que ens poden ajudar a dibuixar el camí de les alternatives a aquesta crisi civilitzadora, especialment en el camp de la cooperació i començant per la coherència de les polítiques.

La crisi ha posat de manifest les tres grans dependències del nostre món, que ens afecten de manera compartida, però sense simetries, al Sud i al Nord:

- la dependència econòmica, que no atén les capacitats productives de cada territori, ja que la producció es mou d'acord amb les decisions globals al marge dels interessos de les comunitats;
- la dependència alimentària, fruit d'unes indecents relacions comercials que mantenen l'intercanvi desigual de l'agricultura i els interessos econòmics que hi ha rere els cultius transgènics;
- la dependència energètica, que ens recorda que les reserves de combustibles fòssils s'acaben, i ens hem de posar a aplicar alternatives de futur, que no són altres que aquelles basades en les energies renovables i el consum responsable.

Són reflexions vàlides per als pobles del Sud, però també a casa nostra. No ho oblidem: la crisi és una, i el desenvolupament humà és l'opció perquè això no es torni a repetir.